Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central, judecător Lilia Roic-Botezatu

Dosarul nr. 2r-1676/25
(2-25114689-02-2r-19082025)

D E C I Z I E

29 septembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului Ana Panov
Judecători Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Botnarenco Ion în interesele lui Bogos Sergiu,

în cauza civilă la cererea depusă de Bogos Natalia cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acțiunilor lui Bogos Sergiu,

împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 13 august 2025, prin care s-a admis parțial cererea victimei Bogos Natalia cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acțiunilor lui Bogos Sergiu,

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 12 august 2025, Bogos Natalia a depus o cerere împotriva lui Bogos Sergiu, prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecție în privința victimei violenței în familie.

În susținerea cererii a indicat că, la 10 august 2025 se afla la domiciliu în s. Buţeni, r-nul Hînceşti și aproximativ la orele 23:20 acasă a venit fostul soţ Sergiu Bogos şi a iniţiat un scandal în timpul căruia o numea cu cuvinte necenzurate prin ce i-a înjosit onoarea şi demnitatea ca persoană, apoi, a solicitat poliţia și datorită implicării poliţiei la faţa locului, acesta a putut fi calmat.

A menționat că, ultima acţiune de genul dat a avut loc la 11.08.2025 însă pînă la 10.08.2025 incidente de genul dat au fost dese, iar de fiecare dată Sergiu Bogos a fost sancţionat contravenţional. În pofida faptului dat, ultimul nu a încetat persecutările psihologice asupra sa şi a copilului.

A invocat că, în urma presiunilor psihologice manifestate prin înjosire sistematică suferă de anxietate, este demoralizată, se simte obosită, tulburări de somn şi mereu îi este frică să nu fie atacată de către Sergiu Bogos.

În temeiul celor invocate, Bogos Natalia a menționat că nu mai poate suferi şi rezista acţiunilor violente comise în privinţa sa şi a copiilor de către Sergiu Bogos, solicitând instanţei aplicarea măsurilor de protecţie în privinţa sa pe o perioadă minim de 30 zile.

Prin încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 13 august 2025, s-a admis parțial cererea victimei Bogos Natalia împotriva lui Bogos Sergiu privind eliberarea ordonanței judecătorești și s-a eliberat ordonanță de protecție pentru un termen de 2 luni, fiind stabilite următoarele măsuri de protecție victimelor violenței în familie: de a sta departe, dar nu mai puţin de 500 metri, de locuinţa victimei Natalia Bogos situată în ***** , indiferent de dreptul de proprietate asupra bunurilor; de a sta departe de locul aflării victimei Natalia Bogos, la o distanţă de 500 metri, ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd şi orice contact vizual cu ea; s-a interzis oricare contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima Natalia Bogos; s-a interzis să se apropie de anumite locuri, dar nu mai puţin de 500 metri: locul de muncă al victimei şi alte locuri determinate pe care persoana le frecventează.

Pentru a da o astfel de soluție instanța, luând în considerație poziția Nataliei Bogos, a constatat că Bogos Sergiu manifestă sistematic violenţă psihologică în privinţa victimei – Natalia Bogos.

Astfel, instanța a concluzionat că victima a fost supusă violenței psihologice, amenințări cu aplicarea violenței de către fostul soț Bogos Sergiu, o perioadă îndelungată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 13 august 2025, la 15 august 2025 avocatul Botnarenco Ion în interesele lui Bogos Sergiu a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând casarea încheierii instanței de fond și soluționarea problemei prin respingerea cererii depusă de Bogos Natalia privind emiterea ordonanței de protecție.

Argumentele părților:

În motivarea recursului a menționat că, petiționara nu a prezentat niciun mijloc de probă concret care să dovedească un asemenea pericol. Afirmațiile generale privind presupusa violență psihologică, fizică nu sunt susținute de înscrisuri, martori sau alte probe. Recurentul nu a fost citat legal pentru a se apăra, or telefonograma efectuată, în care se menționează, că telefonul era ocupat, a fost efectuată la ora 10:36, iar ședința fixate la ora 15:00, respectiv se putea încerca apelarea repetată a acestuia. Faptul că atunci când robotul menționează, că numărul este ocupat, persoanei nu îi apare ulterior apelul ca pierdut, este un fapt notoriu.

A invocat că, recurentul nu recunoaște cele invocate în cerere și ulterior menționate în ședința de judecată (conform procesului verbal), or astfel de fapte nu au avut loc, iar acesta nu manifestă comportament agresiv față de pretinsa victimă, iar faptul că acesta vine la pretinsul domiciliu al acesteia, care de fapt este imobilul care se află în proprietatea acestuia, este un lucru absolut firesc.

La fel, a indicat că, instanța de fond și-a întemeiat încheierea exclusiv pe declarațiile intimatei și pe unele înscrisuri interpretate în sensul existenței unui pericol iminent pentru integritatea psihică a acesteia, Rapoartele IP Hincești confirmă în mod expres că faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei contravenții sau infracțiuni și că nu au fost constatate urme de agresiune fizică ori alte elemente factuale verificabile.

Analizând și chestionarul întocmit de victimă, recurentul cu regret a constatat doar răspunsuri false, insă cel mai aberant răspuns, la rubrica violență fizică în timpul sarcinii, a fost indicat "da". Prima sarcina a petiționarei fiind în 2005 și a doua în anul 2006, adica a trecut peste 20 de ani, iar petilioanara a continuat să locuiască 20 de ani, cu o persoanй căreia invocă că este agresor familial.

Astfel, a conchis că, de la data acestor sesizări și până la momentul depunerii cererii privind eliberarea ordonanței de protecție a trecut o perioadă considerabilă, fără incidente noi sau pretinse acte de agresiune. Această distanță majoră exclude existența unui pericol actual și iminent, cetut de art.278 Cod de procedură civilă și art. 12^1 și art, 15 din Legea 45/2007, întrucît orice risc real ar fi trebuit să fie demonstrat ca prezent la momentul soluționării cererii, în speță, se atestă neindeplinirea condițiilor cumulative prevăzute de art. 278 CPC și art. 15 din Legea 45/2007, or emiterea ordonanței presupune: existența unui pericol real, actual și iminent; existența unor acte de violență dovedite; legătura directă intre act și starea de pericol. La caz, nu există probe ale vreunui pericol actual.

A mai menționat că, instanţa de judecată s-a raportat la evenimente izolate, petrecute cu mult timp înainte, fără caracter de continuitate sau escaladare, ceea ce exclude noțiunea de „iminent”.

Totodată a relevat că, între părți există litigiu pendinte privind partajul bunurilor a pretinsului agresor, inclusiv asupra imobilului în care locuiesc, care deși se află în exclusivitate în proprietatea pretinsului agresor, acolo trăiesc copii cu pretinsa vcitimă. Cererea intimatei a fost formulată în acest context, urmărindu-se înlăturarea recurentului din imobil și obținerea folosinței exclusive pe această perioadă, iar ulterior folosirea acestui argument împotriva recurentului, în dosarul privind partajul averii. Cererea nu reprezintă protecția împotriva unui pericol real. Momentul depunerii cererii coincide cu etape procedurale importante în dosarul de partaj, iar lipsa oricărui incident recent confirmă scopul patrimonial al cererii depuse de petiționară.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil, constatând că prin recursul înaintat la 15 august 2025, se contestă încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 13 august 2025, conchide depunerea acestuia în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de către participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi admis și casată încheierea contestată, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.

Potrivit art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie nr. 45/01.03.2007, prin violență în familie se înțelege acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Potrivit art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45/01.03.2007, violenţă în familie - acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În conformitate cu prevederile normei menționate *violenţă psihologică* reprezintă provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte

de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

Aceeași normă identifică *violența fizică* ca ,vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Conform art. 3 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, Subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În conformitate cu art. 12 alin. (1) aceleiaşi Legi, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În temeiul art. 15 alin. (3), (4^1) Legii menţionate, măsurile de protecţie prevăzute la alin. (1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie. Pe perioada acțiunii ordonanței de protecție în privința victimei cu copii, indiferent dacă copiii sunt incluși sau nu în ordonanța de protecție, aceștia se vor afla cu părintele-victimă. La solicitarea părintelui-agresor, vizitarea copilului poate avea loc conform unui program aprobat de către autoritatea tutelară teritorială.

Prevederi similare se conţin şi în Capitolul XXII^2 Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

Conform art. 278^3 Cod de procedură civilă, Cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie. Instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcție de circumstanţele individuale ale cazului. Instanța poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinței.

Potrivit art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă

socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Conform art. 278^5 Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective.

Potrivit art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă „declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. La ședința de judecată, victima poate fi însoțită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral și care are obligația de confidențialitate. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate și a presupusului agresor. Instanța de judecată poate solicita și alte acte necesare pentru examinarea cererii.

În acest context Colegiul notează că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viața şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul are în vedere că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol eminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul civil subliniază că, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond greșit a reținut starea de fapt și incorect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, probatoriu administrat la caz atestă că, Bogos Natalia și Bogos Sergiu s-au aflat în relații de căsătorie, fiind divorțați din 9 aprilie 2024, fapt confirmat prin certificatul de divorț (f.d.12) și sunt părinții copiilor majori ***** și *****

De asemenea, Colegiul constată că, Bogos Natalia a solicitat de 3 ori intervenția organelor competente, în urma mai multor conflicte iscate cu fostul soț Bogos Sergiu, iar ca urmare a examinării tuturor materialelor acumulate pe caz şi elucidării tuturor circumstanțelor s-a stabilit că faptele nu întrunesc semnele şi elementele constitutive ale contravenţiilor sau infracţiunilor.

Totodată Colegiul notează că, potrivit Chestionarului de constatare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violenţă în familia Bogos Natalia şi Bogos Sergiu s-a constatat risc scăzut de violenţă.

Invocând faptul că ultimul act de violență a avut loc la 10 august 2025, Bogos Natalia în interes propriu la 12 august 2025, s-a adresat cu cerere prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acțiunilor lui Bogos Sergiu.

Raportând circumstanțele constatate la normele legale menționate supra, Colegiul civil constată că prima instanță eronat a concluzionat că Bogos Natalia este supusă riscului de aplicare a violenței psihologice și fizice manifestate din partea lui Bogos Sergiu.

Astfel, la caz, instanța de recurs constată faptul că, cererea de aplicare a măsurilor de protecție înaintată de Bogos Natalia nu este probată în sensul exigențelor prevăzute de art. 278^5 Cod de procedură civilă, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că aplicarea măsurii de protecție ar putea preveni un risc real şi imediat, fiind puse în pericol viața şi sănătatea victimei, fiind necesară asigurarea de urgență a protecției acesteia sau preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra sa și copiilor minori.

În acest sens, Colegiul civil conchide că, riscul aplicării violenței psihologice, fizice asupra pretinsei victime nu este real și nici iminent, or fiind sesizate organele de poliție de mai multe ori și anume 12 ianuarie 2025, 8 martie 2024, 19 aprilie 2024, Bogos Natalia invocând acțiuni de violență psihologică, comportament agresiv, amenințări cu răfuială fizică, fără a le descrie concret și fără a indica circumstanțele exacte cum s-au petrecut, iar ca rezultat a fost informată că faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei contravenții sau infracțiuni și că nu au fost constatate urme de agresiune fizică ori alte elemente factuale verificabile.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta, situație ce nu se atestă la caz.

În susținerea concluziei enunțate supra, Colegiul menționează și Chestionarului de constatare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violenţă în familia Bogos Natalia şi Bogos Sergiu, prin care s-a constatat *risc scăzut* de violenţă.

În această ordine de idei, Colegiul concluzionează netemeinicia constatării de către instanța de fond a violenței psihologice pe o perioadă îndelungată, or, în lipsa unor

dovezi clare de persecuție și amenințare nu poate fi determinată crearea unei stări de suferință psihologică victimei și a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

În același timp, Colegiul civil subliniază că în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică.

La caz, Colegiul reține existenței unei stări de tensiune între foștii soți, Bogos Natalia și Bogos Sergiu, or din suportul probatoriu urmează litigii cu privire la partajul averii comune.

În asemenea circumstanțe, Colegiul conchide că sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, se urmărește de fapt soluționarea neînțelegerilor ce există între Bogos Natalia și Bogos Sergiu privind litigiile aflate pe rolul instanței de judecată.

Astfel, Colegiul menționează că, caracterul litigios și tensionat al relațiilor soților evidențiază dificultățile întâmpinate la soluționarea litigiului privind partajul averii, însă circumstanțele stabilite în speță nu constituie obiect al cererii privind aplicarea măsurilor de protecție ca victimă a violenței în familie, or, aceste acțiuni nu constituie violență în sensul noțiunii de violență în familie prevăzută de art. 2 Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45/01/03.2007.

Deci, Colegiul civil conchide că în speță nu au fost constatate temeiuri care ar duce la necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

În concluzie, Colegiul civil consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea primei instanţe şi, de a soluționa prin decizie problema în fond, prin pronunţarea unei soluții de respingere a cererii depusă de Bogos Natalia cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acțiunilor lui Bogos Sergiu.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Bogos Sergiu.

Se casează încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 13 august 2025 de admitere parțială a cererii depuse de Bogos Natalia cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acțiunilor lui Bogos Sergiu și, soluționând prin decizie problema respectivă, se adoptă o nouă soluție prin care:

Se respinge cererea depusă de Bogos Natalia cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acțiunilor lui Bogos Sergiu, ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu